

۵۱	چو هر سوم در آنها رعایات کر ام تو او بیا و شهد امشتبه (۲۵) نول
۵۲	نفل اول حرکت قبر شهیدی -
۵۳	نفل دوم درخت واقع مزار بزرگ
۵۴	نفل سوم بر آمدن بزرگ از زیر زمین وقت کند پن مکان -
۵۵	نفل چهارم تعزیر در ویشی و زندگان
۵۶	نفل پنجم عارفه کامی که چشمی زنگزی داشت
۵۷	نفل ششم مستان شاد در ویشی و بدرا مندون شان پشتا قان خود بعد رفاقت
۵۸	نفل هفتم سلماں فارسی و تصرف شان در آنظامه در دان -
۵۹	نفل هشتم جملی چیخ شخصی و جنیه
۶۰	نفل هشتم میر عالم علی قدس سره و تغییر شدن شان بخدمت در ویشی -
۶۱	نفل هشتم لال حسین در ویشی و بوه د اون شان برآ هن گرم -
۶۲	نفل بیست یکم مهران شدن عالیه بر امیری بد همی عنان خان در ویشی
۶۳	نفل بیست و دوم حب و مصنف و کرامات خواجہ مسید احمد احراری و دیگر بزرگواران مصنف -

۹۸	نقول سیم حاضر شدن در رویشی در مجلس رجید و حال مزاج گهیشا.	۸۷ نقول سیم شاه عشق علی عقده والد مصنف از ایشان -
۹۹	نقول هشتم شاه علی اکبر در رویشی و خیام کلمات شان -	۸۸ نقول سیم پچارم میتوت شدن شخصی میباشد از خود ای شاه عشق علی
۱۰۰	نقول هشتم حاضر شدن در رویشی در رخداد محب علیش که کفرش با برخود میزد.	۸۹ نقول سیم پنجم زندگانی شدن پسرگرد از تصرفات شاه عشق علی و گلخواهی
۱۰۱	نقول هشتم شاه لال حسین ملاقایات شان با بادشاه -	۹۰ جو هر چهارم در بیان بعضی احوال ورویشان مشتبه (۲۳)، نقول -
۱۰۲	نقول دوازدهم مولوی سیم علی استاد و حالت ستاد شان برخاندن مشوه هست	۹۱ نقول اوی سیم باشند در رویش و گفته باشد
۱۰۳	نقول سیزدهم مولوی نور و خرق عاد شان	۹۲ نقول ویکم سیم باشند زرگران نقول سوم شاه نظام الدین او زنگنه
۱۰۴	جو هر چهارم در تعیین حوال سلاطین مشتبه (۲۴) نقول -	۹۳ داستقاده شخصی در صحبت شان -
۱۰۵	نقول اوی نادر شاه و باهمش دختر شکر از حسکر او -	۹۴ نقول چهارم نانگ در رویش و پیدا شدن بجهالت و شخصی از دعاشیں -
۱۰۶	نقول دهم نادر شاه و سخنمندوش قلنگ نقول سیم نادر شاه و عمل خایر نهاد	۹۵ نقول پنجم ملاقایات خواجه وزیر فغان برادر مصنف با در رویشی -
۱۰۷	نقول هشتم نادر شاه را بکش - او	۹۶ نقول ششم سلامت رسیدن کشتن بر ساحل قبل آغاز کلوبی بتصرف بزرگ -
۱۰۸	نقول هشتم نادر شاه و هلاکت پسرانه هز نقول هجدهم هلاکوخان و متابعه فخر و بخدم او -	۹۷ نقول هشتم کرامت وال مصنف ده به مزد پیر بآنقدر طبعی و از وہ هنر پر یاد باشند

<p>۱۰۴ نقل ششم بیرونگ و قوچ سلیمان عظیم ازد -</p> <p>۱۰۵ نقل هفتم محمد اکبر و شاهزاده و دویش برخند و خات مقصر عده با کیم موزه -</p>	<p>۱۰۶ نقل هشتم شاهزاده و عزیز بزرگ و سیده ازد -</p> <p>۱۰۷ نقل نهم شاهزاده و بزرگ و شاهزاده بزرگ و بزرگ و بزرگ -</p>
<p>۱۰۸ نقل هشتم شاهزاده و بزرگ و شاهزاده بزرگ و بزرگ و بزرگ -</p> <p>۱۰۹ نقل نهم شاهزاده و بزرگ و شاهزاده بزرگ و بزرگ و بزرگ -</p> <p>۱۱۰ نقل نهم شاهزاده و بزرگ و شاهزاده بزرگ و بزرگ و بزرگ -</p> <p>۱۱۱ نقل نهم شاهزاده و بزرگ و شاهزاده بزرگ و بزرگ و بزرگ -</p>	<p>۱۱۲ نقل نایزد هزار و شاهزاده و شاهزاده که بار بیرونگ کرد -</p> <p>۱۱۳ نقل درون و تهم ساده و جهان و پیشنهاد از تمام حالماد و سه خواه -</p>
<p>۱۱۴ نقل هایزد هزار و شاهزاده و شاهزاده نمودن شان چهار یافطه مشیانس بزرگ و نقل دواند هزار و سوال</p>	<p>جهر شاهزاده و شاهزاده و شاهزاده وزیر او احمد امشتله بر (۲۴)، نقول -</p> <p>نقل اول نواب عاداللک پهناور شان با فلام امام قادوسی -</p>
<p>۱۱۵ نقل سیزدهم محمد شاه و مختار نواب امیرخان و خضرشان امیرخان</p>	<p>نقل روص نواب عاداللک پهناور و نقل جبارت بحره شان -</p> <p>نقل سوم محمد شاه غازی و غسل شد</p>

<p>شیخ اگر دش که نکاح داد خود کرد. جهوں نقل سعد حبیب دیدن خدیجه بزرگ را دیگر سعادت احوال بیست عذر خود را زو۔</p>	<p>او با او امیر سے وفا کت شان۔ ۱۲۴) نقل پاپروہم محمد شاد و افہن رخیل، اس بانی خان پڑا پ۔</p>
<p>۱۲۵) نقل دهارم افیو نے دلار مش۔ ۱۲۶) نظر حبیب نواب سعادت علیخان بھائی و دش شان۔</p>	<p>۱۲۷) نقل شاڑ وہم بہ علی سینا عکت علیش ۱۲۸) نقل سعد حبیب بہ علی سینا دقت بھائی و دش۔</p>
<p>۱۲۹) نظر ششم مرزا امیر خان بہادر د خدا م شان۔</p>	<p>۱۳۰) نقل پاپہم امیر ذی شرکت و مغلی۔ ۱۳۱) نقل نوزدہم امیری و سن ملوك شا</p>
<p>۱۳۲) نظر ستمحہم حبیب داد ملازہ برواب جس نصل ستمحہم امیر و دلگونی دلار زم ریت و زر شان۔</p>	<p>۱۳۳) نظر ستمحہم زادہ دیان صہن اش نصل سبت دیکن زادہ دیساو دیساو ۱۳۴) نصل سبت دو در در ریاست تبلیغی و قصی مرقتی۔</p>
<p>۱۳۵) نصل دہم محمد اکبر ناہ دیجہ امیر شاہ بزرگ و حاضر جوابی بیربل۔</p>	<p>۱۳۶) نصل سبت و سوم نفلوئی زیرالملائکہ شجاع الدولہ شیخہ نڈہ بہ نضی خان اقفانی شنی۔</p>
<p>۱۳۷) نصل پاپروہم سید شریف علامہ د جو اپہ سوال شان با طالب علی۔</p>	<p>۱۳۸) جو سہ رفتہم در تو پنج فراست بعضی اشناویں شنید بر (۱) نقول۔</p>
<p>۱۳۹) نصل دوازدہم تو نگری با فی مقبرہ خود و معاشر طرفیت۔</p>	<p>۱۴۰) نصل اول مباحثہ عالم جو پوری پا دہی بپذور عالمگیر ارنگ زیب۔</p>
<p>۱۴۱) نصل سیزدهم قاضی دمرد طرفی نصل چهاردهم قاضی دہزال مقدم صورت</p>	<p>۱۴۲) نصل دوسم طالب علی نقیم کوہ معطر و</p>

۱۳۲	۱۳۲	۱۳۲
۱۳۳	۱۳۳	۱۳۳
۱۳۴	۱۳۴	۱۳۴
۱۳۵	۱۳۵	۱۳۵
۱۳۶	۱۳۶	۱۳۶

۱۶۳	نَقْلٌ سِتَّهُمْ ناقہ سواری کے مکیہ و تباہ رہنے کی سیکرو۔	نَقْلٌ چار و هم بیکا خرم علی و مصکی بشش بکراست علی و رویش۔
۱۶۴	جو پر بارز و ہم بیکا عشق و شکار دیگر عفاقت مردم از ہر جس منظہ بردا، نَقْلٌ نَقْلٌ ول دختر حسینہ و جوان رفتائی	نَقْلٌ پانز و هم خلا محبیانی ساکن تھے انمازو و خدر دیش۔
۱۶۵	نَقْلٌ دوم مرزا کاں کے عادی شدش در کسی بندو۔	نَقْلٌ شاڑ و ہم گھبیٹی بیکم و بیکش
۱۶۶	نَقْلٌ سوم عطف بیش سینہ، عادی اشد رتیر، فی۔	نَقْلٌ بخہ ہم بہ وہ نشی جہا بیٹ
۱۶۷	نَقْلٌ چیبا در مردو لاکر و بیکا موزا، را نَقْلٌ بخہ بیکی فسیح، بیکدا، اوس	نَقْلٌ بخہ ہم بکھبی لام، تر بیک
۱۶۸	نَقْلٌ شش شیر نواب جہاں نیک، عدا ایسا ہی نَقْلٌ سیعہم بخہ و فیا استیح، اے، بکا	جو پر بیکری مشتعل، اے، ایکا۔
۱۶۹	نَقْلٌ چیبا در مردو لاکر و بیکا موزا، را	نَقْلٌ ایں شاہ کئی در و شیخ نسران
۱۷۰	نَقْلٌ بخہ بیکی فسیح، بیکدا، اوس	نَقْلٌ دوم شخصی عصر بکھبی بیٹ
۱۷۱	نَقْلٌ شش شیر نواب جہاں نیک، عدا ایسا ہی نَقْلٌ سیعہم بخہ و فیا استیح، اے، بکا	و برابر، سدا نس با فرزند نہ
۱۷۲	سر پر زار۔	نَقْلٌ سوم مرزا کہی بنا و وجہ وہ مجسیا بی شان۔
۱۷۳	نَقْلٌ سیعہم دوا شخص عیونی و عطا شان با یکیدیگر۔	نَقْلٌ چهارم نواب بخہم الدور و جوا و سوالخ با نصرانی۔
۱۷۴	نَقْلٌ پنجم طبیب حاذقی و تعاریف پیش نَقْلٌ دو هم مولوی ستم علی شنی آرڈ	نَقْلٌ پنجم میر تقی شاد و سازت شان پا میر حضیار الدین شاعر۔
۱۷۵	و نواب بخت بخان شیخہ۔	نَقْلٌ ششم پر برد نو سالہ تقریب بچہ لگاتے۔
۱۷۶	نَقْلٌ زدهم با گکر مرشد آبادی و با گکر شاہ بخان آبادی۔	نَقْلٌ سیعہم شاہ و کمال شخصی بیکی او

<p>۱۹۸ نَقْلٌ سَوْمٌ اِذَا خَتَّنَ اُو دِيْنَسِنْ مِنْتَكْ</p>	<p>۱۹۹ نَقْلٌ دَوَازْ دِهْمٌ دَرْ دِيْشٌ دَبُوْيَدَه اِنْخَشَرْ اِنْبُونْ رَا۔</p>
<p>۲۰۰ نَقْلٌ دَهْمٌ اِفْيُونْ اِنْزَادِيْنَ</p>	<p>۲۰۰ نَقْلٌ سَيْزَرْ دِهْمٌ دَرْ دِيْشٌ دَرْ اِيلَه اِنْدَنْشَنْ اِفْيُونْ رَا اِزْ دِيْنَ</p>
<p>۲۰۱ نَقْلٌ حَبَارْ دِهْمٌ سَدَنْتَ مَانِ نَعَاشْ</p>	<p>۲۰۱ نَقْلٌ حَبَارْ دِهْمٌ اِفْيُونْ كَهْ دَادَه سَفَرْ اِنْدَنْشَنْ پِينْكَ اِزْ دَاه بَرْ كَشَتَه بَشَه جَهَه</p>
<p>۲۰۲ نَقْلٌ هَجَمْ دَهْمٌ دَرْ دِيشِيْ دَآوْ زَبَارْ دِيشِ</p>	<p>۲۰۲ نَقْلٌ هَجَمْ دَهْمٌ اِنْيُونْ دَهْ مَازَشَه دَهْ سَافَرْتَ سَرَدَه بَاهِيدَه كَيْه</p>
<p>۲۰۳ نَقْلٌ شَسَمْ كَينْكَ باِنْهَى قَنَدرَى</p>	<p>۲۰۳ نَقْلٌ شَسَمْ كَينْكَ باِنْهَى قَنَدرَى</p>
<p>۲۰۴ نَقْلٌ سَعْتَمْ بَاهَشَتْ شَجَنْ باِنْهَى دَخَرْ</p>	<p>۲۰۴ نَقْلٌ سَعْتَمْ بَاهَشَتْ شَجَنْ باِنْهَى دَهْنَ خَامَه دَهْ كَشَتَه آمَنْشَه دَهْ دَنْ اِفْيُونْ اِزْ دَاه بَاهَنْ</p>
<p>۲۰۵ نَقْلٌ شَسَمْ حَاشَقَ شَدَنْ بَهْنَ بَهْ خَرَه</p>	<p>۲۰۵ نَقْلٌ شَسَمْ حَاشَقَ شَدَنْ بَهْنَ بَهْ خَرَه بَهْ جَوَانْ بَاهْ جَيَالْ بَاهْ دَهْ بَاهَنْ</p>
<p>۲۰۶ نَقْلٌ شَسَمْ فَرَزَ دَهْ دَنْ خَامَانْ طَفَلَانْ</p>	<p>۲۰۶ نَقْلٌ شَسَمْ فَرَزَ دَهْ دَنْ خَامَانْ طَفَلَانْ</p>
<p>۲۰۷ نَقْلٌ دَهْمَهْ نَالَبَ آمَنْ دَهْ دَهْ جَلَحَه</p>	<p>۲۰۷ نَقْلٌ دَهْمَهْ نَالَبَ آمَنْ دَهْ دَهْ جَلَحَه</p>
<p>۲۰۸ نَقْلٌ هَزَهْ دَهْمَهْ شَاهَ بَهْنَ دَاهِيرَه دَاهِكَه</p>	<p>۲۰۸ نَقْلٌ هَزَهْ دَهْمَهْ شَاهَ بَهْنَ دَاهِيرَه دَاهِكَه</p>
<p>۲۰۹ نَقْلٌ دَوازْ دِهْمٌ دَهْ شَنَهَنْ شَكَوْيَه</p>	<p>۲۰۹ نَقْلٌ دَوازْ دِهْمٌ دَهْ شَنَهَنْ شَكَوْيَه</p>

۲۲۹ نقلِ سبٰت و چهارم ہمار کن نندن کیا کر ان مردان چند را از دجلہ بچیفیت ۲۳۰ نقلِ سبٰت و پنجم صفت مرزا قیل در تحریر پر رقایات۔	۲۱۸ نقلِ چهارم تیکوں مگر دلمہار ندوش صلح سپیا پیش نواب سعادت عین خان ۲۱۹ نقلِ پانزدہم رضیدن فردیش پیش محمد شاہ پر شکل زن۔
۲۳۱ جو ہر سیزدہم درا یفلح حالات کیا اگر ان مشتمل بر (۸) نقول ۲۳۲ نقل اول یوسف علی حکیم درویش کیا اگر۔	۲۲۰ نقلِ پانزدہم مردہ شاہ کہ نہ خواہ خان۔ ۲۲۱ نقلِ چھوٹہم کیفیت مشتمل بر مسی موسیٰ شہر۔
۲۳۳ نقل دوم یوسف علی حکیم و پیر مردہ کیا ۲۳۴ نقل سوم پیدا و ربیگ نام شنخنه ورویش کیا اگر۔	۲۲۲ نقل نوزدہم جیان خوش نوبی حاسیے محسن۔
۲۳۵ نقلِ چهارم شخص کیا اگر دھوی ۲۳۶ نقلِ پنجم شخص کی شیری و حاصل نہوش شخو طلاعی احرار شخص بخدمت علی۔	۲۲۳ نقلِ سترم آغا در شیداد نوشوند کیفیت سرگان۔
۲۳۷ نقلِ ششم حاجی ذماجر کیا اگری۔ ۲۳۸ نقلِ هفتم مادر در من حاصل نہوش شخو کیا اگری از کتاب پیرزادی۔	۲۲۴ نقلِ سبٰت و چہارم کرامت حاصل رو اصل صاحب بزرگے۔
۲۳۹ نقلِ هشتم میر حیدر علی شخص کیا اگر ۲۴۰ جو ہر چهارمہم در بیان خواص شاہ	۲۲۵ نقلِ سبٰت و دوسم صناعی مارکین نشا فراسیس۔
۲۴۱ از ہر قسم مشتمل بر (۱۱) نقول۔ ۲۴۲ نقل اول درویش سیاح و گرفتن	۲۲۶ نقلِ سبٰت و سوم امانت دشمن شخصی نزد ہزار دینار نزد مشتمل بر دعا بازست اور۔

بچه همبوست.

۲۴۷ نقل دوهم زبان افغانستان در بیان تایپ
برگ کفر که از قسم رسپتا است.

۲۴۸ نقل سوم شیخ ابوسعید ابوالخیر

نقش نویس بوعلی سینا معاصرشان
نقل چهارم زبانی آغا جواہر خواجه
در غربی کار و سه دستگ.

۲۵۰ نقل پنجم زبانی والده خواجه
در باره میری سندگ پارس.

۲۵۱ نقل ششم زبانی والده مصنف
در کیفیت عمل حب مرزا عبد الباقی

۲۵۲ نقل هفتم شیخ محمد علی حزین وعل
د عاصی سینی شان.

۲۵۳ نقل هشتم فرنگی تجارت پیشه و خو
چاقو و برگ چایی که نزد خود میدشت.

۲۵۴ نقل هشتم زبانی والده مصنف در خو
سندگ سیاهی که پیش مرزا عبد الباقی

۲۵۵ نقل دهم زنوب سعادت علی‌نیان بجا
دوخوبی گهرل سینگی که نزد شان بود.

۲۵۶ نقل یازدهم گرفتن مصنف شیخ
شیرین عالی حبیب از بیاض محمد علی‌نیان

۲۵۷ جو هر یاری زده هم در بیان عجائب غذا

از هر نوع ششگر (۱۰) نقول.

۲۵۸ نقل اول زبانی شیخ احمد در تولد
بریج عجب الخلق.

۲۵۹ نقل دوهم زبانی مرزا مغل در بیان
تایپ رهبری.

۲۶۰ نقل سوم زبانی رجب خادم در بیان
مرگ خود و یاد مذکور دیدن.

۲۶۱ نقل چهارم جده مادری مصنف
و خبر راوش از درج گذاشته خود

و حجره بعد مرگ.

۲۶۲ نقل پنجم بارشدن معلم از شرارت

۲۶۳ نقل ششم پوکاک ساله غردشت.

۲۶۴ نقل هفتم شخصی که هر دو دست
نمداشت و تمام کار میکرد.

۲۶۵ نقل هشتم هندوی که در ساق
پائی شاخی چون گارداشت.

۲۶۶ نقل نهم زبانی مرزا قنیل طهاره
کمال پیوند و شاد.

۲۶۷ نقل دهم مرزا پیش چهود حالات
تابهی جهاد و فیروز.

۲۶۷	نقول (۲) میر علیخان طریفی و بیان طرافتشر بازیروایی لطف الشد خان صادق پانی پتی -	جو ہر شاڑ و ہم در بیان حرادش آئندہ وزمنی مشتمل برائے) نقول -
۲۶۸	نقول (۳) میر احمد نام طریفی و بیان طرافتشر با شخص اجنبی -	نقول اول نزول بلاسی اسانی برپا کرد نام سحرائی است -
۲۶۹	نقول (۴) نظرافت خلام قادر خان با شخص خوبی که شیر گلی از بازار می آورد -	نقول دوم زبانی میرزا قیبل مشتمل بر فرمون اور سطربا در زین -
۲۷۰	نقول (۵) آمدن مردمی بحیر و شیخیم سرای تعزیت معین الملک در جوہر نگ -	نقول سوم رو خصہ خوان کو رسی رجای نمودنش سبب کو رسی خود -
۲۷۱	نقول (۶) طرافت میرزا قیبل با پسر زدن از خواسته شیریز که براہی صالح دینیا	نقول چهارم زبانی حاجی و اسی سلطان گرنہ بروں گرگے ہر تہ پسر زدن را
۲۷۲	نقول (۷) طرافت خواجه خان پا پیر درستکله و حدت و چوہری - شخص	نقول پنجم جدا گردیدن دست شنی از خواسته شیریز که براہی صالح دینیا
۲۷۳	نقول (۸) طرافت میرزا قیبل در در حالت خشم - مدن	نقول ششم زبانی میر سعد الدین در بیان کو رسیدن آشنایی شان
۲۷۴	نقول (۹) فریب دادن بہر پا یک بوکو	نقول هفتم زبانی میر سعد الدین در کر خاقونی از غسلی زون شورش -
۲۷۵	نقول (۱۰) زبانی میرزا قیبل	جو ہر صفتہ ہم در بیان نقول ہے خندہ آور از ہر صنیں مشتمل برائے
۲۷۶	در طرافت بر اور نواب محمد ولہ چادر کر فتش درس کتب نہ الفصاحت	نقول (۱۱) زبانی میرزا قیبل در بیان الغافلی کی شیخ مخدی حسین دمرزا چشم و صولوی عبدالشد -
۲۷۷	از برادر منصف - خان	نقول (۱۲) کیفیت ہستخارہ ابروالخان
۲۷۸	نقول (۱۳) کیفیت ہستخارہ ابروالخان	

۲۸۰	نقل (۲۴) طرافت شخصی فاسد باشد و لهم شیخیم -	غوله دنگی که جبر امی باور قدم شریف شده
۲۸۱	نقل (۲۵) طرافت شخصی باشد سر بر هند وقت مو ترا شن او -	نقل (۲۴) طرافت شخصی باشد
۲۸۲	نقل (۱۵) طرافت خدشناخی با آنای خود بر دریده شد این شنیدا	نقل (۲۴) طرفان دیگر که پاسی قزاقی میرفتند
۲۸۳	نقل (۱۶) طرافت شخصی این پسر خدا پیز ادعا مقتدر سے -	نقل (۲۵) ملزم شدن طریقی از و خزان بیکارم آب اشاییدن ناچه خود
۲۸۴	نقل (۱۷) شخصی که بجا ای کاف تهی نهانی تقدیر نهاد ت میگفت و چنان	نقل (۲۶) طرافت مومن بیگ با یزجیش اند در عمل اند بمحترمی -
۲۸۵	چهل کاف می خواند -	نقل (۲۷) مرزا بهمنی جوسی و شاه علی غطیم -
۲۸۶	نقل (۱۸) پیر مرد در سنونی که سپرگیری خود می زد -	نقل (۲۸) زبانی میر علی سورش و راههای بخل کا کوئی خودشند
۲۸۷	نقل (۱۹) زبانی مرزا قتیل در وزنکه بازی بر او آنفضل حسین خان بیان	نقل (۲۹) زبانی مرزا قتیل در آنفلوی عزیزان رساله از عزول
۲۸۸	نقل (۲۰) شخصی فارغ التحصیل و بیان کنندانی و کلام است او بار و س	از بقا را بشد خان افغان که په کوئی میرزا کوئی مند -
۲۸۹	و گرفتن اغاییم ممتازت از تکینه خود -	نقل (۳۰) ملا فاتح شنی و زنده با سورایان و بیان پاده گوئی شان
۲۹۰	نقل (۲۱) مکالمه مرزا قتیل با نواز عما دلکب بهادر -	نقل (۳۱) سفنت مرزا فتح سوغا پیشته عجیب بیو اسی تمام پیش باد شد

۳۰۰ نُقل (رسد) فریب‌هی شیخ‌چهارم خا با استاد برآید که ان علیک‌الحمدة - نُقل (۵۴م) دو کودک و مادری آنها از دست استاد برآیته بست اند علی‌الهز نُقل (۳۶م) اسماعیل مرد هزاری دنیام غور و نش از بروی سر بازار از نُقل (۲۷م) کنجد ای دشمن با خواهی‌گزین و تقریر بر ملا با قرآن‌جلدی بعد نیکان - نُقل (۸۴م) غصی شاهزاد طیفه او برخاست خودش - نُقل (۳۹م) طریفه و تقریر شش با زن مردی‌پی سوزاک - نُقل (۰۵م) خراسانی و گام‌پذش ماجه خرسه را - نُقل (۵۱م) راعظی و طریفه - نُقل (۵۲م) بو احت مندون شخصه در مسجد و گفتگو شیش با مردمان - نُقل (۳۵م) تقریر پژوه طرافت ندا ال دروی خان بر ترجیح عشق محبت بفرمود نُقل (۴۵م) خواجهه و غلامی که یک کار رفت و چند کار کرد - نُقل (۴۵م) مرزا صائب گفتگو شیش	نُقل (رسد) شخصی مقداری علی‌الهز نشیق علامه با خسرو و علی‌بسن و کشان نُقل (۴۳م) محل و تقریر خنده اول بر خود شریعت او و تعریف خانه شیخ‌بد نُقل (۴۵م) شخصی خرپونه بسیار پیغام نُقل (۴۶م) باز خان و خیگل پرکروش او نقدی‌ای تبرک - نُقل (۱۷م) افاده‌ای آتش و خا شخصی تقریر شش با مردمان - نُقل (۴۸م) شاعری که یک متصفح کرد و مصفع و یگر مثل اُنی بهم رسانید - نُقل (۹۴م) قطب الدین علاء‌الهز با شخص ترسانی که به عیادت شش رفته بود نُقل (۴۰م) عاضی طریفی و تقریر با نُقل (۱۴م) شیرازی و قزوینی مشه و مشروانی مغلک که بمح رفته بودند نُقل (۴۶م) در دیشی و چوپ سعاد با شخصی - نُقل (۴۰م) احوالی علی‌تقریر پیغمبر با او نُقل (۴۴م) کوکی و چوپ سعاد
---	---

۳۱۴	نقل (۶۵) امیری و ماجراست و رهپر نیدنیش خواجه سرای خوبصورت نه با	با شخص تازه وارد میکے -
۳۱۵	نقل (۶۶) پدر که سنجی و لیلیخانه میگرد در ساب و کتاب پ روز جزایه -	نقل (۶۵) امیر الدوله بهادر و جواب رسال فقیر به مید آفرینی با ایشان
۳۱۶	نقل (۶۷) خرفان از جند و پیشنهاد نشان با خواهد سرای -	نقل (۶۵) فقیرزادی و جواب رسامش با کنیز کسکے -
۳۱۷	نقل (۶۸) زبانی مصنف و تغیر میر مقیم با شخص -	نقل (۶۵) نواب ساق نان و تغیر نهاد شاد بر اکل حمیلی پاد
۳۱۸	نقل (۶۹) شنید و گم شدن نیش با ایشان	نقل (۶۹) لاڈ کپور مطری و مطری و نکار گفت با درد نان خود -
۳۱۹	نقل (۷۰) زبانی سبر کاظم علی درین لکب کلام شنخه -	نقل (۶۰) نور بامی مطری و ایضا مرغه الک و نکار افت شان بگردید یگر
۳۲۰	نقل (۷۱) زبانی غمز الک بپاره در جواب و سوال پر دلپری ضجه دادا	نقل (۶۱) زن نوجوانی و بناوش غبن خود بر ذکر با غباء نه -
۳۲۱	نقل (۷۲) شنید و شد نیش خواهید و نخل بیش شدن برادرش و شفیع شان	نقل (۶۲) مثل در زیستی دبر اور خریطک ز رسخ شخصی با مرمه طبع و ده
۳۲۲	نقل (۷۳) حرکات جوان مشهور نقل جده ذکور و قیمت خادم خواهش	نقل (۶۳) کندایی شخصی استدری و رامنی شد نیش بر کامین مقرر و طرف
۳۲۳	نقل (۷۴) دلیلیت ب خود می و الدو و همیشان جوان من در چنان قول	بر تغیر فریشه -
۳۲۴	نقل (۷۵) نهایی مصنف بر ایشان و سرپیشی بر جملت امیر الدوله -	نقل (۶۴) زبانی میر علی شمش و غلط خوانی رده خوان کو رسکه
۳۲۵	نقل (۷۶) نهایی مصنف بر ایشان و سرپیشی بر جملت امیر الدوله -	و رایم عاشوره -

و می دار شان باز و جه خویش - نقل (۸) قاضی موسی که هر خود بے عبارت خنده آور کندان نید -	نقل (۶۷) موصفات خون آیه با خطر حسینہ ملائم خود بفریضی نقل (۷۷) شاعری و اعترافات
نقل هم مولوی احمدی که هر تدریس اطفال مقرر بود -	نقل (۷۷) بر شعر فضیر بن
نقل (۱۰) دو سپا بیان جا به که بدرو پسر بودند و اگتفکوی شان بخوبی نفوق نقل (۱۱) زبانی مصنف بر حاشیت شخصی احوال شیخ فاب زوج خود بیان می کرد -	نقل (۷۷) بر مسلمہ و حدیت در جو د - جو پیر محمد حرم در بیان نقول خنده آور ابهام مشتمل بر می نقول نقل (۱۱) زبانی مرزا کاظم اصفهانی در بی عقلی راجح که خود مصلوب گردید
نقل (۱۲) ایمی و تقریر خنده آیه بر نوشیدن شریعت -	نقل (۷۷) زبانی بر او مصنف در اطهار ساده و حمی شاگرد بیان -
نقل (۱۳) ایمی تعریف حضرت علی نقل (۱۴) ایمی تعریف حضرت علی	نقل (۷۷) شخص تهولی و سه پسر زنکه اش که همه از عقل بی نسبت بودند
نقل (۱۵) مرون باشد که ایمی ادعا پارش در حفاظت ایمی و تقریرش بر مرگ نقل (۱۶) ایمی و تغزیت او بر مردم	نقل (۷۷) عبد العلی بیگ شخصی شکایت در وزه خود می کرد - نقل (۱۵) عالم مشرعنی که شخصی ا
اهاز بیان مدخل و او و نهاد می گوزید اقامی خود پیش زوچه آقام -	نقل (۷۷) مرد احمدی که بخوبی آدا زد در بحث توجه خود بمال سارق گذشت
نقل (۱۷) محرر خان خواجه سرا و تقریر پاگور کھان نواب محمد میر الدین خان -	نقل (۷۷) ملا چیزی بستاد عالمگیر

۳۴۰	نَقْلٌ (۲۸) پُرْسِوْبِی کے جنون و درجی داشت و جواب دسوال ہاکمیم آفتاب
۳۴۱	نَقْلٌ (۲۸) قاضی نزاده چاہلی ر بودب سرالشی طالب علمی در علم مرق نخوا ه
۳۴۲	نَقْلٌ (۲۹) شیخ احمد ابلیسی و نصرت حافت، آپ او۔
۳۴۳	نَقْلٌ (۳۰) سکس احمد کے سیر کتاب
۳۴۴	نَقْلٌ (۳۱) زبانی مرزا قیمتی و فتو
۳۴۵	در حافظ خواجه سراجی و جیو د گوشیں
۳۴۶	نَقْلٌ (۳۲) خواجه سراجی مذکور پیار محضی شدنش اندوں سراج پر نام ہنگام عاقات شنخے
۳۴۷	نَقْلٌ (۳۳) زبان مصنف در حا مرزا احمد بیگ طازم والی مصنف۔
۳۴۸	نَقْلٌ (۳۴) اینٹ
۳۴۹	نَقْلٌ (۳۵) پستخان ابلیسی کو کہ ماگیر او نگہداری پ د افلاطونی افس
۳۵۰	در خیافت ابلیس شاد ایمان۔

۳۵۱	نَقْلٌ (۳۶) ابلیس و بدشتر خود را پسر خود پهد مردنش نزد بیبی
۳۵۲	نَقْلٌ (۳۷) ابلیس و انہار شکرش بهرندزی خود را
۳۵۳	نَقْلٌ (۳۸) موزن ابلیسی خود پائک نماز میگفت و دیده گوش پراز سیدا شت۔
۳۵۴	نَقْلٌ (۳۹) نگار بن عبد الملک ابلیسی پاکیدش بدل از ملن خود پر کر فشاری ن پرید۔
۳۵۵	نَقْلٌ (۴۰) نگار بن عبد الملک ابلیسی پاکیدش بدل از ملن خود پر کر فشاری ن
۳۵۶	نَقْلٌ (۴۱) آن پسر گرد فرزند
۳۵۷	نَقْلٌ (۴۲) ابلیس مندر رج نقل
۳۵۸	پیمانش بر بیون رو فرج زمان را
۳۵۹	نَقْلٌ (۴۳) ابلیس و تقریب شش برزرس گئے خودش پس باور خود۔
۳۶۰	نَقْلٌ (۴۴) ابلیس طلبی دش فی را قبل از مرگ فرد نہ خود۔
۳۶۱	نَقْلٌ (۴۵) ابلیس طلبی دش فی کو بردا و فضل حق در پیشنهاد

۳۶۴ مشیز جنی و سر انجام دادن کار غشی پنهان و نقل (۱۷) زبانی و الامصنف در بیان دیدن خواجه را وارد نمایند چنانچه در حمام -	۳۶۵ نقل (۱۸) احادیث شخصی با جنی و رہنمایی مخصوص نذکر اور از قیده برخاست برادر خواندگی -	۳۶۶ نقل (۱۹) محل همان بین نوزده طبقه جات با اربیل شنیدن صد کسانی بین ۳۶۷ نقل (۲۰) زبانی فکر خانی از کریست و در پیشکش پسنه بود و چاده پوشید خود را شنید -	۳۶۸ جوهر فتوڑ دهم در اینجا همه حالات بن و پرسی و شیعه عین مشتکبر (۱۱) نقل نقل (۲۱) زبانی و الامصنف در شهاوت خواجه محمد شاکر بدراوری پرسان حسب خبر و هی پریان -
۳۶۸ نقل (۲۲) شخص تبدیلی و عصیت مازن زنگ از کار سازیها ابلیس	۳۶۹ نقل (۲۳) زبانی و الامصنف دیگر آمن و شخص جن به لطفه مولوی علی‌محمد ۳۷۰ نقل (۲۴) حاتم شاه و منوشن شیخ رسس را هلاک و نهضه متصرف جنی	۳۷۱ جوهر بسته دهی بین صفات و مکانات دواب و خشکات الارض مشتکبر (۲۵) نقول -	۳۷۲ نقل (۲۵) مواصیت مرد سپاهی با پرسی و تنا تامی جن سالگرہ با او شاه ۳۷۳ نقل (۲۶) نزک شدن پا بهی و لا ور

۲۶۲ نقل (۱۱) زبانی

مرفک پر ان که بچہ باسی ماخوذ و از
نہ درستی درگرفت.

۲۶۳ نقل (۱۲) برادر مصنف در

گزند رسائی موشباخی کور پرشخنه.

۲۶۴ نقل (۱۳) زبانی کمین مل دیو

جد امی مصنف در برآمدن کرمی از
از های به آپین.

۲۶۵ نقل (۱۴) زبانی جد پدر

مصنف در تعریف مقام و
طیور آنها.

۲۶۶ نقل (۱۵) زبانی جد امی مصنف

در جای رهبری پشه ها.

۲۶۷ نقل (۱۶) زبانی مصنف

در بلعیدن اشدم در پهرا.

۲۶۸ نقل (۱۷) امکان شهید.

۲۶۹ نقل (۱۸) زبانی نواب سعادتی

پهار در تعریف حفظ سکونگ.

۲۷۰ نقل (۱۹) نواب سعادتی

در دوک و سند در سهان.

بیویت ماریکه برگردی نیل نشسته میدانند

۲۷۱ نقل (۲۰) نظرانی محزن و احوال
محبوب و طریب او.

۲۷۲ نقل (۲۱) شخص تیر انداز و جگنی

در کشتی داری.

۲۷۳ نقل (۲۲) زبانی عبد الدین خان

اغران و مغاربه نهنگ ثیر.

۲۷۴ نقل (۲۳) تاجر مسلمانی و سگ

پروردگار اش که در عقل و فیض از ایشان

پروردگار عجیب شده شدن سگ مزبور
از دست مالک خود.

۲۷۵ نقل (۲۴) زبانی خواجه سراجی

در بیان شنیدن گزینه هنادت قرآن

مجید و هم صابر ماندنش.

۲۷۶ نقل (۲۵) زبانی قادوس دارخان

در تعریف اسب سواری شاه توران

۲۷۷ نقل (۲۶) در تعریف اسب پیله
شاه شاه پر زتاب خان پهاره.

۲۷۸ نقل (۲۷) پسرزاده شیر پریوم

که بجهت عجیب نهنگ را گشتند.

نقا دیپ سانگ سک قفسه

در گدن و گلگون در گرس

پیش

و گبرک -

۳۴۷ در تعریف افی

دو

فَانْشَاءُ اللَّهِ لَا قُوَّةَ لَمَّا دَلَّ

بِأَضْنَانِ طَلاقِ الْكَبُرِ دِينِ اِيامِ هِنْتَ اِثْرَ زَوْجِي مُحَمَّدِ سِيرَتِ خَيْرِيَا بِرِّيَادِ الْمُرْسَى

سَعِيدُ الْمُجَاهِد

از تصنیف خوزی فیض خواه پیر فرمیش محمد فیض خواه بیانگرد با بهرام محمد علیزاده

دَرِ تَكَلُّفِي بِالْأَدِينِ مَصْحُونٌ بِالْأَحْمَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ستراوار چه می‌گوید صنایع بدین الصنعت است که بواقیت زنجار نگذاری دل سنگ پنهانور آوار و روده
و خری بی‌جایی کشیده رسم اسلامی است که در صدق نکلمت کند و جهان از دوین بین فروش غیر از
لائی متلاطمی نور آورد و داییق بی‌لایح بی شمار آن طهیار او که در رغیر می‌گوید صفات حمیده اند
و قمیں بنای قبیح و عدا صحاب اخیار شرکه افلاز معاون و باون برگزیده اند
اما بعد جو هری کم بضاعت جواہر تقریر و تحریر اعني خواجه امیر کشیر السقیعه اخراجی قلی در می‌تس
بحضور می‌پرسانن فلان زنگات عجیب وارد که از مدت مریدی مکنون خاطر فاقه از این کو رسوا و می‌خواند
که اکثر نقلها ای اقسام شمشیر را که از بزرگان و گیگ اشخاص معتمد به بگوش خود شنیده و وارد تکیه
بچشم خود دیده است با ویکن نقول ظرفت پیوند و در و نهاد است مانند کجا جمع نموده کتابت
هر چیز سوز و تاخوانندگان را با عیش علومات و سرمایه علیم مجلس و موجب فراغ متوافره گرد و
آن ابتد پیش خواهیش گویا گویی مشغولیه ای و گیگ فرصت تحریر آن دست نمیداد و اکنون که در سخن
مواری

پیغمازو دو صد و سی و سیج بجزی نبوی مسلم اسلام اتفاقی در رو و از سوا در اعظم که بنو پر بدده
 دل پس پکالی بالضرورت افتد و درینجا بجز بیکاری و فحاشه نشینی کاری در پیش نبود آن را
 مصدر الدل کر را از قوّة لفعل آور و موصوچون با تمام رسیداین کتاب را موسوم به عدل الکمال
 نموده شتم بحسب جو هر اول در بیان قدرت و قضا و قدرو نجاشا شیر و خانات
 جو هر دو صم در بیان حوال پیغمبر و ایمه جو هر سهم و انطهار حالت کرامات ایام ایشان
 جو هر چهارم در بیان بعضی حوال در دیشان جو هر سهم در تعلیمین حوال سلاطین جو هر سهم
 در تشریح حالات و صفات وزرا و امراء جو هر سهم ارتقیح فرات است بعضی شخصی شناس
 جو هر ششم در بیان نیک ذایها سی بعض مردمان جو هر سهم در تکونیح کذب و
 بد ذاتها اکثر مردم جو هر سهم در بیان صفات بد و بخت آذون بپرس -
 جو هر بیاز و هم در بیان عشق و شیاعت و دیگر صفات مردم از هر پرس -
 جو هر دوازدهم در بیان صنعتها ای مردم جو هر سیزدهم در ایصالح حالات
 یکمیا گران جو هر چهاردهم در بیان خواص ایشان از هر قسم جو هر پانزدهم
 در بیان عجائب و غرائب از هر قرع جو هر شانزدهم در بیان حادث آسمانی ذینی
 جو هر هفدهم در بیان تقلیماتی خنده آور از هر پنیز جو هر هجدهم در بیان آنقول
 خنده آور ابلهان جو هر نوزدهم در بیان حالات جن و پری و مشیا طین جو هر هجدهم
 در بیان صفات و حالات دواب و حشرات الارض - آله

جو هر اول در بیان قدرت و قضا و قدر و نجاشا شیر و خانات

یادوارم که در عهد تو اب زو الفقار الدولیه بهادر سنجف خان در ہنگامیکه محمد پیغمبر خان
 صاحب صوبه اکبر آباد بود و مقامیکه موسوم ببارک منزل است بر لب دریامی گین

بار و دخانه خان موصوف بروادویه بار و داده اسما میکردند اتفاق
 شرمنی از سنگ آسیا چشم دوبار بار و دانه ادار و تمام بار و دخانه را آتش گرفت آن عمارت
 ذکر نام از بخش برگشته شده و بالا سه آستانه رفته بعد مده باز بزرگین اتفاق داشت
 تمام شهر پنهان لزل در آمد و ای شہر استیقظ خاطر گشت که صور قیامت دمیده شد
 محمد ایلخ خان خود را آمد و پیغمبر مخدود ران که در آنجا کار میکردند و تبر سلسله ایشان
 گردیدند خان مذکور حس کرم کرد که بیلداران آمد و لاشه بارا از زیر احیا بپرورد آن
 تا پیش روز همین معامله بود که بیلداران بیشتر اسنگها را فوکنده بدهد لاشهای بند و
 مسلمان را برآورده میتوختند و مدفنون میکردند که بیک ناگاه از زیر اسنگی آوازی
 بحال آهستگی و ضعف برآمد که فهیمه سجل بنیان بیلدار سجل را نگهداشت و چند کس
 از بیلداران پیش آمد که سلکهای را آهستگی تمام برداشتند چه می بینند که در سنگ از بالا
 بزیر اتفاق داده بیکشی که در ته آن پیروز ایش است و با وصده مکرر نزدیک گراز گرسنگی و
 نشانگی جانش پریب آمد و محمد ایلخ خان او را برآورده که کم پیش خود را خود چند روز تو اشتد
 نقدست که قصباتی چند مریض قرب بدلکتی را نزد طبیب آور و نمک معاونهای بیان بیمار گیر طبیب
 تشخیص مرض اول و درست است که بلای ایش ممکن است اما به رسیدن دو اینچی مشکل
 دکتر از دوسته سال درست شد این درمان در این درواین رنجور متصور نه محصور شده گفت
 که این هر چیز نزد خواهد ماند جهان چند روزه است و از خانش مایوس شده اور
 برداشته بودند چون بیمار بهم شعیده بود که در حق من طبیب چنین گفته است دل بر
 مرگ نهاده میگرفت که در این این راه پیشکر زاری بی خوشی دارد و لش بیهی انتیاره
 مایل نخورد این نیشکر شد بعضی را خود شر گفت که آخر من نزد خواهد بود این هر چیز

خوردن نیشکر بسیار وارم گندار نه تا ازین نیشکر زاده سیر بخورم والاروح من تا آبد ملخکام
 این آرنز و خواهد ماند در شاش رسم کمال او منوده قریب نیشکرستان نشاند او ندواد
 بست خود چند تا نیشکر بخورد بجهود خوردن آپ نیشکر کار آسمایات کرد و آثار صحنه در خود
 یافته بجا اضران گفت که حال امن نمی سیرم برای خدا از نجایی پاشته نیشکر گرفته همراه ببرید
 مردم همچنان کردند و بسکن خود رسیدند مریض از نیمه نیشکر با در چند روز خورده تند رست شد
 و بعد از حصول قوت رفاه بسیار نذکور با چشم عزیز ناش برسی تجمیل طبیب آمد و بقار و روشنای
 سلام کرد طبیب پرسید که شما چه کسانید مریض گفت که من همانم که تو علیک مطلق بودن من
 و اوه بودمی اینک چاق و صحیح البدن گشتم طبیب پرسی محجب شده گفت که تو چه خورده بودی
 و با استعمال کدام دو اب شدمی گفت که پیچ دوامی خوردم همینکه از پیش قم فرمید از زندگی
 شده راهی گردیدم نیشکرستانی ویده ازان نیشکری چند خوردم و تند رست شدم
 گفت که از جایی که تو نیشکر خورده بودمی آن جا را بمن نشان بد و چند کسان تلاشده و آن
 خود را همراه بروه از جایی که بسیار نذکور نیشکر خورده بود استفسار نموده زمین را گندید چو
 بقدار یک درون زمین کنده شد یک خم پراز روغن ماده گاود برآمد بخشش خوشحال شده
 بشان گردان و دیگر مردمان گفت که علاج این کس بین بود که خم پراز روغنی در زیر زمین
 دفن کرده شود و بر سر آن نیشکر کاشته شود و چون دو سیال گندر دو آن نیشکر سخت
 شود دوامی این مرض است من بزمی همین مریض را جواب صاف داده بودم که با همین
 اینچهین نیشکر زنده نخواهد ماند و در کتاب نیز مین معاجمه بر قوم بود بهم کس نشان داد
نقل من نام زنی بود خادمه جده پدری را قم نزب گفت که خواهرم لد ختری بود دو از اه
 نیکن گنگ بغض بود که بکفر درست از زبانش بزمی آمد اتفاقاً نامن خواهرم و آن خسر